

РЕШЕНИЕ

№ 4393

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20221110159498 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД е предявило иск по чл. 411 КЗ срещу „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД за сумата от 3150,12 лева - невъзстановена сума за платено застрахователно обезщетение за щети върху лек автомобил „С*“ с ДК № СВ * КН, обект на сключен при ищеца договор по застраховка „каска +“, настъпили при ПТП от 14.02.2022г. в с. Иваняне на централната улица, по вина на водача на лек автомобил „Ф***“ с ДК № СВ * ВК, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е ответникът, ведно със законната лихва от 02.11.2022г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че в качеството си на застраховател по имуществена застраховка платил застрахователно обезщетение за щети върху автомобил, причинени при ПТП по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на събитието е ответникът. Ответникът дължал вземане в размер на платеното застрахователно обезщетение.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва иска. Оспорва твърдения механизъм на ПТП. Възразява, че водачът на „Ф***“ с ДК № СВ * ВК няма вина за настъпване на произшествието, като в тази връзка оспорва представения по делото двустранен констативен протокол, доколкото отразеното в него не се ползвало с материална доказателствена сила. Евентуално е направено възражение за съпричиняване от страна на водача на лек автомобил „С*“ с ДК № СВ * КН, който нарушил разпоредбите на чл. 25, ал. 1 и чл. 42, ал. 2 от ЗДвП. Възразява, че процесните щети не са получени вследствие на твърдяното събитие. Оспорва претенцията и по размер.

Софийски районен съд, като взе предвид предявения иск, възраженията срещу него и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в качеството си на застраховател по имуществена застраховка е платил застрахователно обезщетение в твърдения размер за щети, които са предизвикани по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието бил ответникът и действителния размер на причинените вреди.

В тежест на ответника е да докаже възражението си за съпричиняване, като докаже, че водачът на лек автомобил „С**“ с ДК № СВ * КН е допуснал нарушение на разпоредбите на чл.25, ал.1 и чл.42, ал.2 от ЗДвП, което поведение е в причинно – следствена връзка с причинените щети върху същия автомобил.

Съдът приема за установено, че на 14.02.2022г. около 08:15ч. в село Иваняне, Столична община, водачът на л.а. „Ф***“ с рег. № СВ * ВК по време на движение по главната улица намалил скоростта си на движение, поради което движещият се зад него в същата посока на движение водач на л.а. „С**“ с рег. № СВ * КН предприел маневра на заобикаляне. По времето, в което лекият автомобил „С**“ е отстоявал от лявата страна на лекия автомобил „Ф***“, водачът на последния автомобил променил посоката си на движение, като предприел отклоняване на автомобила с посока отдясно наляво. Вследствие на това настъпил удар на лекия автомобил „Ф***“ в страничната дясна габаритна част на вече заобикалящия го автомобил „С**“.

За да направи горните изводи, съдът взема предвид показанията на разпитания като свидетел – участник в произшествието – водачът на л.а. „С**“ с рег. № СВ * КН – Р. Л.. Той посочва, че участвал в пътнотранспортно произшествие през 2022г., като управлявал автомобила по главния път на с. Иваняне и пред него се движел лек автомобил „Г**“, управляван от жена водач. Последната подала сигнал с десен мигач и спряла, като свидетелят подал сигнал с ляв мигач и предприел заобикаляне на автомобила отляво. В същото време водачът на другия автомобил предприел завой наляво и настъпил удар между двата автомобила. Когато свидетелят предприемал заобикалянето, другият автомобил бил спрял. Ударът настъпил в дясната врата на управлявания от свидетеля автомобил. Непосредствено преди удара свидетелят шофирал с много ниска скорост. Свидателят посочва, че за възникналото ПТП с другия водач съставили протокол за ПТП. При предявяване на приетия като доказателство двустранен констативен протокол свидетелят потвърди, че същият съответства на съставения от него и другия водач документ.

Съдът кредитира така дадените свидетелски показания като логични и последователни и съответни на останалите събрани по делото доказателства. Съобщеното от разпитания свидетел се подкрепя и от отразеното в приетия като доказателство двустранен констативен протокол за ПТП. Макар двустранният констативен протокол да не ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразените в него обстоятелства, като по същество обективира съгласуваните изявления на участниците в ПТП относно причините за произшествието, съставен при предвидените в закона предпоставки (липса на спор между участниците в ПТП относно обстоятелствата, свързани с него и при причинени само материални щети, - арг. чл.5, ал.1 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г., вр. чл.125а, ал.2 ЗДвП), то отразеното в него съответства на останалите доказателства – заключение на вещото лице по съдебно – автотехическата експертиза, което се кредитира от съда, и свидетелски показания.

Предвид горното съдът приема за доказан механизма на събитието, уточнен в първото по делото заседание.

Предвид приетото от фактическа страна съдът приема, че произшествието е настъпило поради противоправно поведение на водача на л.а. „Ф***“ с рег. № СВ * ВК, който е допуснал нарушение на нормата на чл.25, ал.1 ЗДвП, като в случая не е оборена презумпцията за вина – чл.45, ал.2 ЗЗД.

Няма спор по делото, че към датата на събитието застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на водача на л.а. „Ф***“ с рег. № СВ * ВК е ответникът.

Не се установява (при тежест на ответника за това) водачът на лек автомобил „С**“ с ДК № СВ * КН да е допринесъл за настъпване на произшествието, като е допуснал нарушение на правилата за движението по пътищата по чл.25, ал.1 и чл.42, ал.2 от ЗДвП. Според показанията на същия водач, чиято достоверност не се опровергава от други доказателства по делото, при предприетата от него маневра по заобикаляне другият автомобил е бил спрял. Изискването за осигуряване на достатъчно странично разстояние е приложимо при изпреварване, а в случая извършваната от водача на лекия автомобил „С**“ маневра е била заобикаляне.

Не се спори, а и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че към датата на произшествието л.а. „С**“ с ДК № СВ * КН е бил обект на сключен при ищеца договор по застраховка „каско“, обективиран в застрахователна полица № 440221211001238, както и че

процесното събитие – ПТП, е покрит по застраховката риск.

Страните не спорят, а и от събраните доказателства се установява, че по повод щета, образувана във връзка с процесното събитие, л.а. „С*“ с ДК № СВ * КН е бил отремониран за сметка на ищеца за сумата от 3135,12 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение, респ. с възстановяване на вредите в натура (чл.406 КЗ), застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл.411 КЗ.

Обемът на отговорността по чл.411 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски. Отговорността на ответника на претендираното основание не може да надвишава застрахователната сума (чл.386, ал.1 КЗ) и действителната стойност на вредата (чл.386, ал.2 КЗ). Разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие - действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл.400, ал.2 КЗ).

За установяване на стойността, необходима за възстановяване на вредите към датата на събитието, по делото е изслушано заключение по съдебно – автотехническа експертиза, прието без възражения, което се кредитира от съда. Вещото лице е възприело вида и степента на уврежданията по автомобила, посочени в опис – заключението на ищеца по процесната щета, като е дало заключение, че същите са в причинна връзка с процесното събитие. Според заключението на вещото лице стойността на ремонтно – възстановителните работи за отстраняване на щетите, нанесени вследствие на процесното събитие върху л.а. „С*“ с ДК № СВ * КН към датата на събитието, възлиза на сумата от 3433,98 лева. Следва да се отбележи, че при определяне размера на вредите в случая не следва да се прилага Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, въведена с чл.1, ал.3 от Наредба № 24/08.03.2006г. за задължителното застраховане, приета на основание чл.273, ал.2, изр.2 КЗ (отм.), вр. пар.3, ал.3 ПЗР от Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз, приета на основание чл.504 КЗ, тъй като изрично в чл.4 от Наредба № 24/08.03.2006г. е посочено, че тя се прилага само като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства (фактури) за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. Като се вземе предвид че по настоящото дело са представени доказателства за платена сума за ремонт в сервиз, тази методика не намира приложение.

Предвид горното платеното застрахователно обезщетение е в размер, по – нисък от дължимия. При недоказаното възражение за съпричиняване няма основание за намаляване на размера на обезщетението на основание чл.51, ал.2 ГПК.

От горното следва, че в полза на ищеца спрямо ответника е възникнало вземане по процесната щета в размер на 3150,12 лева. От това следва, че искът е основателен до пълния предявен размер и следва да се уважи така, както е предявен.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има само ищцовото дружество, на което следва да се присъдят разноски съгласно списък по чл.80 ГПК в общ размер от 863 лева, за извършването на които са представени доказателства.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК

200299615, със седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. „Дианабад”, бул. „Г.М. Д.” № 1 да плати на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б на основание чл.411 КЗ сумата от 3150,12 лева - невъзстановена сума за платено застрахователно обезщетение за щети върху лек автомобил „С*“ с ДК № СВ * КН, обект на сключен при ищеца договор по застраховка „каска +“, настъпили при ПТП от 14.02.2022 г. в с. Иваняне на централната улица, по вина на водача на лек автомобил „Ф***“ с ДК № СВ * ВК, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е ответникът, ведно със законната лихва от 02.11.2022г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.8 ГПК – сумата от 863 лева – разноски.

Присъдените суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN : BG94UBBS88881000290544.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____